

ԱՌԱԿ

Իմաստունն Սողոմոն՝ որ զամեն աշխարհս հնազանդեցոյց, այլ և զանմարմինսն, զքաջսն, և զհեռունս և զգալանս, որք գտային առ ինքն յերկրորդ դարթիւն, և պարգեւս բերէին իւրաքանչիւր որ: Յառաջ միտմ իւր մեծամեծօրն և ամենայն հեծեղափն ի դուրս էր ելեալ, հանդիպեցաւ հովիւ մի ի հեռուստ տեղաց, զձեռն ի վեր կալ և կանչեց բարձր, թէ թագաւոր հո՛ւ: Սողոմոն քաջեց զձիւն գլուխն և կանգնեցաւ, և զմէկ մասն ի վեր կալ, և հովիւն այն զերկու մասն ի վեր կալ, և գնացին: Եւ մեծամեծքն տրտնջեցին, թէ այն անգէտ հովիւին հետն ինչպէս զրոյց արաւ: Եւ ի մէջ կալ օրն ձենեց (1) զիւր մեծամեծսն և ասէ. Ի՞նչ էր տրտնջեցիք զիս հետ հովիւին խօսիր: Գիտէք թէ նա ինչ առաց, և կամ ես ինչ ասի (2): Եւ ասին (3) թէ ոչ գիտացաք. ասէ թագաւորն թէ, Ո՛ր ասաց թէ՛ թագաւոր հո՛ւ, այն մտօքն էր, թէ հողային ես, և ի վաղն հող լինելոյց ես. այս ի՞նչ մեծութիւն ու փառք է՝ երբ անցաւոր է: Եւ ես զմէկ մասս ի վեր կալն թէ մէկ հացի համար է. նա հովիւն զերկու մասն ի վեր կալ թէ ես երկու հաց եմ կերել այսօր: Եւ հիացան աւմենեքին երբ լսեցին: Եւ թագաւորն. Սի հիանաք. նորա իմաստութիւնն յաղթող է քան զիմս: Իւրեք զայն հովիւն. հրամայեաց և բերին. և խօսակցեցան բազում բանս, և ասէ թագաւորն. Իւրեք յղի կով մի. և բերին. և հարցաւ ի հովիւն, թէ ինչ

պէս հարթ կայ ի կովուղ փորն: Եւ ասէ հովիւն. Բա է գիտելի, իմաստունն: Եւ թագաւորն. Տակասն պաղակ (1) է, և ագին սպիտակ է այդ հարթուն: Եւ հովիւն ժպտեցաւ: Եւ թագաւորն. Սի վախեր, զատոյգն առա: Եւ թագաւորն. Եգին սպիտակ է, և ի ճակոխն գէմ է եկեր, նա հանց (2) կը թուի քեզ թէ ճակասն ալ սպիտակ է: Եւ թագաւորն. Ստոյգ այդպէս է: Եւ թագաւորն. Եյո: Հրաւայեաց իմաստունն Սողոմոն՝ որ մորթեցին զիս և հանին ի փորուն ըզհարթն, տեսին որ հովիւին խօսքն ըզորդ էր. ագին մէն (3) էր սպիտակ. և ճակասն սպիտակ չէր: Յայնժամ թագաւորն և ամենայն ամբոխն որք տեսին զարմացեալ փառք տուին Եւ տուծոյ ընդ իմաստութիւն հովիւին, և որք լսէին փառաւոր տունէին զԵսուռած: Եւ թագաւորն. Ով իմաստուն և հանճարեղ անբախտ, երբ այսպէս իմաստութիւն կայ ի քեզ, էր չես լինիր թագաւոր զեւ (4) զիս, կամ իշխան: Եւ թագաւորն, թէ քո ծննդեան կենդանակերպն խոյն է, և իմն ալ խոյն է. ապա երբ որ դու ծներ ես, խոյն դմակն է քերեր կտտոջիւն, նա դու ի կակուղ տեղ ես անկեր. և երբ ես ծններ եմ, նա խոյն տոքն զկտտոջն կու քերէ եղեր պճեղաւն (5), անոր համար ես ի չոր տեղ եմ ընկեր: Յայնժամ թագաւորն երեւ (6) պարգեւ ինչք բազում հովիւին, և մեծարեաց զիս ամենայն որպիսութեամբ. և կամեր պահել առ ինքն, այլ նա ոչ կամեցաւ, այլ ելեալ գնաց ի յոջխարսն իւր:

(1) Չայնեց. խնկէ:

(2) Ասացի: (3) Ասացին:

(1) Պաղակ, սպիտակ: (4) Չես, չի:

(2) Եւ հանց, անոր համար: (3) Պճեղ, պէյ: Խնկ, խնկաւ:

(5) Խնկ. փայն:

(6) Երեւ, երբ, պատահ: